

10 września 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

A 466, 3/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 3788.

Wibo Arnold Boswyk
(Arnhem, Niderlandy).

Kl. 34 c 8.

9b 3/00

Szczotka.

Zgłoszono 22 lutego 1921 r.

Udzielono 18 grudnia 1925 r.

Wynalazek dotyczy szczotki (szczotki ręcznej, miotły, szczotki do szorowania lub tym podobnych szczotek), która posiada prostą i silną nasadę szczotki, a odznacza się tem, że brud nie może się w niej łatwo osadzać i że szczotka może być łatwo oczyszczona. Według wynalazku poszczególne pęki szczecin umieszczone są we wgłębieniach, które są tak połączone z nasadą szczotki, że pomiędzy niemi znajdują się przestrzenie, przez które można usuwać osad i brud oraz przepuszczać strumień wody w celu oczyszczenia szczotki. Niasada szczotki może być wykonana, na przykład z wgłębień i żeber łączonych w ten sposób, że może się składać albo z poszczególnych trzymających się razem części, albo z jednego kawałka. Wgłębienia mogą być wykonane w żebrach, albo mogą wytwarzać się

zapomocą stykających się razem zgrubień sąsiednich żeber.

W tym celu żeby utworzona w ten sposób nasada szczotkowa była poręczna, można ją opasać na bokach przylegającą tasiemką i zaopatrzyć w razie potrzeby także w nakrywkę.

Wgłębienia mogą być na jednym końcu zamknięte albo na obydwóch końcach otwarte. W ostatniem wykonaniu szczeciny mogą wystawać z obydwu końców wgłębień tak, że obydwie strony szczotki mogą być używane. Można także wykonać kilka takich samych nasad szczotkowych jedna nad drugą, a szczeciny umocować w każdym dwóch znajdujących się nad sobą wgłębieniach. Żebra mogą być podziurawione, w celu zmniejszenia ciężaru.

Przy dotychczasowych zwyczajnych

szczotkach brud osadza się łatwo między szczecina, a, ponieważ oczyszczenie jest trudne, zatrzymuje się w szczotce i niszczy ją. Dlatego wyrabiano już szczotki dające się rozbierać, lecz okazały się one przy użyciu niewygodne, a budowa ich zawikłana i niedostatecznie silna.

Na szczotce, sporządzonej według wynalazku, brud przedewszystkiem nie osadza się tak łatwo, a niewielka ilość osadu brudu, jaka może pozostać, zostaje bardzo łatwo usunięta zapomocą uderzenia o grzbiet, lub też zapomocą przepuszczenia strumienia wody przez otwory nasady.

Na rysunku przedstawiono kilka przykładów wykonania wynalazku.

Fig. 1 do 9 przedstawiają schematycznie rozmaite urządzenia żeber i wgłębień; fig. 10 przedstawia część szczotki, wykonanej według fig. 1; fig. 11 przedstawia część szczotki według fig. 5; fig. 12 przedstawia część nasady szczotki ze specjalnymi połączeniami poprzecznymi; fig. 13 jest widokiem z góry nasady szczotki według fig. 6; fig. 14 przedstawia gotową szczotkę bez nakrywki; fig. 15 przedstawia gotową szczotkę z nakrywką.

W szczotce według fig. 1 i 10 nasada złożona jest z zygzakowatych żeber *a*, które na rogach posiadają wykroje *b* tak, że po złączeniu z sobą dwóch takich rogów tworzą się z obydwu wgłębienia dla wiązek szczecin *e*.

W szczotce, według fig. 2 wgłębienia *d* są umieszczone w żebrach *a*, które są połączone pomiędzy sobą zapomocą poprzecznych żeber *e*.

W szczotce według fig. 3 i 4 wgłębienia *d* składają się z wygięć żeber *a*, a mianowicie, każde wygięcie tworzy dla siebie jedno wgłębienie lub też wgłębienia są połączone w jednym rzędzie, jak wskazuje fig. 4, a każdy rząd składa się z dwóch schodzących się części połączonych równolegle obok siebie.

W szczotce według fig. 5 i 11 wgłębienia

d składają się z otwartych na obydwu końcach rur, które są połączone pomiędzy sobą zapomocą żeber, a wiązki szczecin *e* wystają z otworów. Szczotka taka może być używana obustronnie, a jedna jej strona zaopatrzona jest w odejmowalną nakrywkę.

W szczotce według fig. 6 i 13 wgłębienia *d* połączone są pomiędzy sobą zapomocą żeber podłużnych, a częściowo także zapomocą żeber poprzecznych, a przez to samo wiązki szczecin tworzą swobodne przeszerzenie *f* w nasadzie szczotek.

W formie wykonania według fig. 7 i 8 wgłębienia utworzone są przez wygięcie żeber podłużnych, a te znów połączone są pomiędzy sobą zapomocą poprzecznych żeber.

W formie wykonania według fig. 9 wgłębienia *d* składają się z czworokątnych skrzynek, które są urządzone pomiędzy podłużnymi żebrami i połączone ze sobą.

Fig. 12 wskazuje, jak żebra podłużne zaopatrzone we wgłębienia *d*, mogą być połączone pomiędzy sobą zapomocą niższych żeber poprzecznych *g*, które są przeprowadzone przez szpary żeber podłużnych.

Nasada szczotki wykonana jest z jednego kawałka lub złożona z kilku części, może też być wykonana z lanego żelaza lub też wytłoczona albo wykrojona z metalu. Pomiedzy łączącymi żebrami można urządzić w razie potrzeby pojedyncze, silne mostki *h* (fig. 6) w celu przymocowania rękojeści.

Fig. 14 przedstawia gotową szczotkę z boczną opasującą ją taśmą *i*, a fig. 15 — szczotkę, która od góry jest całkowicie zakryta zapomocą nakrywki *k*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Szczotka (szczotka ręczna, miotła, szczotka do szorowania lub tym podobna szczotka), znamienna tem, że posiada poszczególne wiązki szczecin (*c*) umieszczone oddzielnie w wgłębieniach (*d*), które są tak ułożone w jednej nasadzie szczotki, iż mię-

dzy wgłębieniami znajdują się wolne przestrzenie (*f*).

2. Szczotka według zastrz. 1, znamien-
na tem, że wgłębienia (*d*) połączone są po-
między sobą zapomocą żeber (*a*).

3. Szczotka według zastrz. 2, znamien-
na tem, że nasada szczotki utworzona jest
w rodzaju kraty, posiadającej wgłębienia
(*d*) dla wiązek szczecin (*c*) i żebra łączni-
kowe (*a*, *g*).

4. Szczotka według zastrz. 3, znamien-
na tem, że nasada szczotki, składająca się z
wgłębień (*d*) dla wiązek szczecin i z żeber
łączących, opasana jest taśmą (*i*).

5. Szczotka według zastrz. 2 do 3, zna-
mienna tem, że nasada szczotki utworzona
jest z zygzakowatych żeber, które na ro-
gach zaopatrzone są w wykroje (*b*) styka-
jące się ze sobą i tworzące wgłębienia dla
wiązek szczecin.

6. Szczotka według zastrz. 2 do 3, zna-
mienna tem, że żebra posiadają szereg wy-
gięć, tworzących wgłębienia (*d*, fig. 3) dla
wiązek szczecin.

7. Szczotka według zastrz. 6, znamien-
na tem, że każde żebro składa się z dwóch
części złożonych razem w kierunkach po-
dłużnych, a wgłębienia dla wiązek szczecin
tworzą się każde z dwóch schodzących się
razem wygięć tych części.

8. Szczotka według zastrz. 1 do 7, zna-
mienna tem, że wgłębienia są otwarte z o-
bydwu stron, a wiązki szczecin (*e*) wysta-
ją na obydwie strony szczotki.

9. Szczotka według zastrz. 1 do 8, zna-
mienna tem, że nasada jej jest zaopatrzona
w nakrywkę (*k*).

Wibo Arnold Boswyk.
Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

